

บทที่ 83 อาวุธผู้ครองทเวศาสดราราชัน

โครนอสไม่รู้หรือทำไมดาสกับไอดินพูดคุยเรื่องอะไรกัน แต่เมื่อเห็นไอดินกล่าวออกมาด้วยเสียงที่ดั่งลั่นแบบนั้น ก็สามารถคาดเดาได้ทันทีว่าทั้งสองคนคงจะพูดคุยตกลงเรื่องเกี่ยวกับการพนันอะไรบางอย่าง ซึ่งตัวเขาเองก็ไม่อยากเอามาใส่ใจมากนัก นั่นเพราะการที่เขาเฝ้าอยู่ตรงจุดนี้ก็เพื่อล้างแค้นที่เขาเคยพ่ายแพ้ให้กับศัตรูเบื้องหน้าอย่างหมดรูปในครั้งที่ได้พบกันครั้งแรก และในครั้งนี้นี้ตัวเขาเองก็ไม่คาดคิดว่าเขาจะพ่ายแพ้อีกครั้ง

ดังนั้นเขาจึงจ้องมองไปที่ชายหนุ่มผิวขาวซีดในผ้าคลุมสีเงินเบื้องหน้าหรือก็คือภูตอสูรหมื่นพรายเมฆาน้อยในความเข้าใจซึ่งกำลังนั่งกอดกินแผ่นเหล็กอยู่ด้วยแววตาเครียดแค้นชิงชิงพร้อมกับปล่อยจิตสังหารอันครุ่นแผ่พุ่งออกมาตลอดเวลาจนบรรยากาศรอบด้านดูอึดอัดสุดบรรยาย

ส่วนฝ่ายไอดินกับดาสที่กำลังยืนพูดคุยกันอยู่แค่เพียงสองคนและรู้สึกได้ถึงจิตสังหารอันครุ่นของโครนอสที่มากกว่าในยามปกติหลายเท่าก็ตัดสินใจเลิกพูดคุยล้อเล่นกัน และหันไปจ้องมองที่ชายหนุ่มผิวขาวซีดตรงหน้าที่ถูกเข้าใจว่าเป็นภูตอสูรหมื่นพรายเมฆาน้อยด้วยแววตาดุดันแข็งกร้าวคล้ายคลึงกัน จากนั้นพวกเขาก็ปล่อยจิตสังหารอันรุนแรงออกไปหาเป้าหมายในเวลาไล่เลี่ยกัน ซึ่งเมื่อเรเฟียส เอซุส และเฟรย์เห็นบรรดาหัวหน้าสหพันธ์ของตนทำแบบนั้น จึงได้เริ่มปล่อยจิตสังหารเข้าหาชายหนุ่มผิวขาวซีดบ้าง

ซึ่งเมื่อชายหนุ่มผิวขาวซีดที่กำลังนั่งกอดกินแผ่นเหล็กอย่างเริ่ดอ่อยอยู่รับรู้ได้ถึงจิตสังหารอันรุนแรงแข็งกร้าวที่เข้ามากดดันตนเองถึงหกสายในเวลาไล่เลี่ยกันก็จำเป็นที่จะต้องวางแผ่นเหล็กที่กำลังกอดกินในมือลงอย่างช้าๆพร้อมกับลิ้มแสงโดยรอบค่อยๆสลายไปจนร่างของผู้เล่นมากมายที่ถูกดึงเอาไว้ได้วิ่งหล่นลงมานอนทอดร่างไว้วิญญูณอยู่บนพื้นราวกับแดนมิคสัญญีที่มีแค่เพียงคนตายเท่านั้น

จากนั้นชายหนุ่มผิวขาวซีดคนดังกล่าวก็ลุกขึ้นยืนและเหลือบมองไปยังร่างของผู้เล่นหกคนที่แผ่พุ่งจิตสังหารเข้าใส่ตนเองพร้อมกับหรีดตาลึกน้อยและขึ้นมือไปที่โครนอสด้วยแววตาเป็นประกายดุตันแข็งกร้าว

“เจ้าคนที่อยู่ตรงนั้น คราก่อนรอดชีวิตไปได้ แต่ครั้งนี้ไม่ให้หนีไปได้อีกแน่”

ชายหนุ่มผิวขาวซีดที่ทุกคนเข้าใจว่าเป็นภูตอสูรหมื่นพรายเมฆาน้อยกล่าวออกมาอย่างเสียงดั่งจนทุกคนได้ยินอย่างชัดเจน ซึ่งโครนอสที่ได้ยินแบบนั้นก็รู้สึกกร้าวกับเส้นประสาทความอดทนของตนเองได้ขาดสะบั้นลง ก่อนจะตะโกนออกมาด้วยน้ำเสียงอันดั่งลั่น

“ถ้าคิดว่าสามารถทำได้อีกครั้งก็ลองดู”

น้ำเสียงของโครนอสนั้นแข็งกร้าวจริงจึงผิดไปจากทุกที และทันทีที่กล่าวจบลงร่างของโครนอสก็พุ่งทะยานเข้าไปหาชายหนุ่มผิวขาวซีดตรงหน้าด้วยความรวดเร็วสูงโดยไม่สนใจคนอื่น ๆ เลยแม้แต่น้อย ในมือทั้งสองข้างของเขาปรากฏดาบเล่มงามชิ้นคู่หนึ่ง ซึ่งดูจะเป็นของดีมีราคาในตอนที่กำลังอาบไปด้วยพลังจิตอันเข้มข้นหนาแน่นทอแสงสีเขียวเข้มออกมาอย่างน่าสะพรึงกลัว เส้นทางที่โครนอสวิ่งผ่านถูกลากเป็นทางยาวด้วยรังสีพลังที่แผ่พุ่งออกมาจากดาบทั้งสองเล่มที่อยู่ในมือสองข้าง

ครีน!!

เสียงดั่งสะท้านสะเทือนในยามที่โครนอสพุ่งเข้าโจมตีทำให้ชายหนุ่มผิวขาวซีดที่เป็นเป้าหมายต้องเบิกตามองดูเล็กน้อยอย่างรู้สึกขบใจ จากนั้นชายหนุ่มผิวขาวซีดก็พุ่งทะยานเข้าใส่โครนอสที่พุ่งเข้ามาด้วยความรวดเร็วที่ไม่ด้อยไปกว่ากัน

“ตายไปซะ”

เสียงดังก้องของโครนอสที่ตะโกนออกมาในขณะที่กำลังฟาดดาบในมือเข้าใส่ร่างของเป้าหมายอย่างรวดเร็ว
แม่นยำ ซึ่งชายหนุ่มผิวขาวซีดที่เป็นเป้าหมายและเห็นแบบนี้ก็ไม่ได้ตั้งรับการโจมตีของโครนอสเลยแม้แต่น้อย

ตูม!!

การโจมตีอันรุนแรงของโครนอสทำให้เกิดเสียงดังสนั่นหวั่นไหวเป็นที่น่าหวาดกลัวต่อผู้ที่พบเห็น ผุ่นควันพวยพุ่ง
ปกคลุมจนแทบจะมองไม่เห็นสิ่งใด และในยามที่ทุกคนคาดคิดว่าโครนอสโจมตีได้สำเร็จแล้วนั้นก็พลันมีร่างหนึ่งกระเด็น
ฝ่ากลุ่มควันอันหนาที่บอบกออกมาอย่างรวดเร็ว ก่อนจะกลิ้งไปมาบนพื้นหลายต่อหลายตลบจนน่าอนาถใจ

“ฮือก!!”

ร่างที่ปรากฏแก่สายตาของทุกคนนั้นก็คือร่างของโครนอสที่ตอนนี้กำลังกระอักเลือดออกมาอย่างมากมายต่อ
หน้าต่อตาของพวกไมดาสและโอดินที่ยังไม่ได้ขยับตัวเลยแม้แต่น้อย แวดตาของโครนอสทอแววสงสัยและไม่เข้าใจเลยสัก
นิดว่าเมื่อครู่มันเกิดอะไรขึ้นกับตนเองกันแน่

เบรียะ!!

เปลวไฟที่เกิดจากการโจมตีของโครนอสและกำลังลุกไหม้แตกเป็นสะเก็ดไฟทำให้สามารถมองเห็นเงาของชาย
หนุ่มผิวขาวซีดที่อยู่ด้านในกลุ่มควันได้อย่างชัดเจน ทว่าสิ่งที่น่าหวาดกลัวยิ่งกว่าก็คือเงาของอะไรบางอย่างที่บินวนเวียน
ไปมารอบเงาของบุรุษผิวขาวซีดนั้น ซึ่งหากมองดูดีๆแล้วจะพบว่ามันเหมือนสัตว์ร้ายบางอย่างที่กำลังลืมหัดขึ้น
ทักทายต่อผู้คนที่มันไม่ได้พบเจอมาเสียเนิ่นนาน หน้าขำมันยังดูทรงพลังจนอากาศสั่นสะเทือน

โครนอสเอามือยันพื้นพร้อมกับกระอักเลือดออกมาคำโตพลางจ้องมองเงาของชายหนุ่มผิวขาวซีดที่สะท้อนอยู่บน
ควันไฟด้วยสายตาเคร่งเครียดจนเงาของสัตว์ร้ายที่บินวนอยู่ค่อยๆหายไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งโอดินและไมดาสที่ได้เห็นแบบนี้
นั้นก็ไมยอมเข้าไปโจมตีชายหนุ่มผิวขาวซีดที่อยู่ในควันไฟเพราะไม่อยากจะประมาทจนต้องมีสภาพเช่นเดียวกับโครนอสจึง
เลือกที่จะโจมตีจากระยะไกลแทนเพื่อหยั่งเชิง

ตูม!!!

เมื่อคิดได้แบบนี้พลังเวทมนตร์พิเศษสีม่วงเข้มของโอดินก็ไหลออกมาปกคลุมรอบร่างกายของเขาพร้อมกับ
ประกายแสงจากวงแหวนเวทดาวห้าแฉกที่ปรากฏออกมาที่บนฝ่ามือทั้งสองข้างซึ่งบัดนี้กำลังยกขึ้นไปเหนือศีรษะ ริม
ฝีปากของเขากำลังขยับเพื่อร่ายบทคำกล่าวสำหรับเวทมนตร์โดยเฉพาะออกมาด้วยความคล่องแคล่ว

“ข้าแต่จอมเทพวาโยเจ้าแห่งสายลมที่ยิ่งใหญ่ จอมเทพอัสนีผู้มีสายฟ้าเกรียงไกรที่สุดในพื้นพิภพ จงมาสถิตอยู่
กับข้า สายลมจงหมุนวน สายฟ้าจงโกรธา ก่อเกิดเป็นพายุฟ้าคะนอง เทพวาโยสายฟ้าพิโรธ”

คำร่ายของทักษะเวทมนตร์อันทรงพลังและแสนสิ้นของโอดินถูกร่ายจบลงพร้อมกับสายลมที่โหมกระหน่ำรุนแรง
และพัดพาเอาผุ่นควันทั้งหลายที่ปกคลุมทั่วบริเวณให้กระจายหายไปเหลือไว้เพียงร่างของชายหนุ่มผิวขาวซีดที่เป็นเป้าหมายซึ่งกำลังจ้องมองเขาอยู่ด้วยสายตาที่ทอแววสนุกสนาน ที่เบื้องหลังของโอดินนั้นปรากฏสายฟ้าพายุหนึ่งทีห่อหุ้มด้วย
สายลมก่อเกิดเป็นรูปร่างของทวดสวรรค์สองประกายสวยงามจนน่าประทับใจ

เทพวาโยสายฟ้าพิโรธ!!

โอดินสะบัดฝ่ามือไปทางชายหนุ่มผิวขาวซีดพร้อมกับทวดสวรรค์เบื้องหลังที่พวยทะยานเข้าไปโจมตีด้วยพลังเวท
พิเศษที่ทรงพลังมหาศาลจนชายหนุ่มผิวขาวซีดต้องกระโดดถอยหลังพร้อมกับยื่นมือขวากออกมาจับเวทมนตร์บทดังกล่าว
เอาไว้และกระเด็นลอยถอยหลังออกไปนอกสหพันธ์เหี้ยมคร้ามพิทักษ์อรุณด้วยความรวดเร็ว

โครม!!

ร่างทั้งร่างของชายหนุ่มผิวขาวซีดกระแทกร่างลงในจุดหนึ่งของเมืองวายุที่มีผู้คนเดินกันอย่างขวักไขว้ไปมาจนเกิดการระเบิดเสียงดังสนั่นหวั่นไหวพร้อมกับเสาสายฟ้าที่พุ่งสูงทะลุชั้นเมฆ ต่อมาสายลมที่หมุนวนก็ทำลายพื้นที่ไปกว่าครึ่งหนึ่งของเมืองวายุด้วยพลังมหาศาล ผู้เล่นจำนวนมากต้องตายตกเพราะโดนลูกหลงจากแรงระเบิด และเมื่อทุกอย่างสงบลงก็ปรากฏกลุ่มควันมากมายเข้าปกคลุมเป็นพื้นที่กว้างอย่างน่าหวาดกลัวอีกครั้ง

“เวทมนตร์ของนายยังคงทรงพลังเหมือนทุกครั้ง หากเป็นพวกผู้เล่นทั่วไปคงจะตายโดยไม่ต้องต่อสู้ แต่มันยังไม่เพียงพอที่จะฆ่าให้เจ้านั้นตายได้”

ไมดาสที่ยืนจ้องมองดูสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างนิ่งเงียบได้กล่าวออกมาหลังจากพลังทำลายล้างของเวทมนตร์ของไอดินได้สงบลง ซึ่งเมื่อเขากล่าวจบก็กระเด้งเท้าหนึ่งครั้งอย่างรุนแรงจนอากาศโดยรอบแตกกระจายออกเป็นวงและแผ่ขยายออกไปเรื่อยๆจนพัดพาฝุ่นควันทั้งหมดให้สูญสลายหายไปในช่วงพริบตา

ในใจกลางของการระเบิดนั้นมองเห็นเป็นหลุมลึกกว้างที่ใหญ่หลายร้อยเมตรที่กำลังลุกไหม้ด้วยเปลวไฟอย่างน่าหวาดกลัว และที่ใจกลางของหลุมดังกล่าวนี้มีวัตถุแสงสีเทาทรงสี่เหลี่ยมตั้งตระหง่านอยู่อย่างเห็นได้ชัด และวัตถุแสงสีเทานั้นก็ค่อยๆสลายลงไปจนเผยให้เห็นร่างของชายหนุ่มผิวขาวซีดที่กำลังก้าวเดินออกมาอย่างช้าๆในสภาพไร้บาดแผลจนดูราวกับเป็นอมตะ

ไมดาสและไอดินที่เห็นแบบนั้นก็จ้องมองไปที่ชายหนุ่มผิวขาวซีดด้วยแววตาเป็นกังวลเล็กน้อย ส่วนทางด้านไครนอสนั้นในตอนนี้ได้ใช้น้ำยาฟื้นฟูพลังจนสามารถกลับมาต่อสู้ได้อีกครั้งหนึ่งแล้ว และได้ลุกขึ้นยืนอย่างช้าๆพลางมองไปที่ร่างของชายหนุ่มผิวขาวซีดที่อยู่ห่างออกไปไกลมากด้วยแววตาไม่พอใจ จากนั้นไครนอสจึงกล่าวต่อไมดาสและไอดินที่ยืนอยู่ใกล้ๆว่า

“ตอนนี้เจ้านั้นไม่ได้ถือครองมารศาสตร์ราชนันท์ที่เจ็ดอยู่แน่นอน แต่ทว่าผ้าคลุมของมันก็อะไรบางอย่างที่ร้ายกาจมากมาแทนที่”

เป็นเรื่องที่ทราบกันดีระหว่างผู้นำสหพันธ์ว่าเขาสามารถได้มาเดมอสและแย่งมารศาสตร์ราชนันท์ที่เจ็ดมาเป็นของตนเองจึงทำให้บรรดาผู้นำสหพันธ์ต่างๆเหล่านี้ต้องคอยระวังตัว แต่หลังจากการต่อสู้เริ่มต้นไปได้ช่วงหนึ่งก็ไม่พบเห็นวายุบุตรผิวขาวซีดจะเอามารศาสตร์ราชนันท์ที่เจ็ดออกมาใช้จึงทำให้ไครนอสที่เข้าไปต่อสู้ระยะใกล้และบาดเจ็บจากอะไรบางอย่างที่ชุกซ่อนไว้ได้ผ้าคลุมสีเงินเป็นคนแรกได้กล่าวสรุปออกมาตามแนวความคิดของตนเอง และคำกล่าวของไครนอสก็ทำให้ไมดาสและไอดินรวมถึงคนอื่นๆที่ได้ยินแบบนั้นต้องรู้สึกระงับตัวมากขึ้นกว่าเดิม จนเมื่อเวลาผ่านไปสักครู่หนึ่งชายหนุ่มผิวขาวซีดในชุดคลุมสีเงินก็ได้เดินมาจนถึงบริเวณหน้าประตูสหพันธ์เหยี่ยวครามพิทักษ์อรุณอีกครั้งพร้อมกับแววตาที่ฉายแววสนุกสนานมากที่สุด

“เรเพียงสลงมือได้”

เสียงออกคำสั่งของไมดาสที่พุ่งนำทะยานร่างเข้าไปหาชายหนุ่มผิวขาวซีดเป็นคนแรกดังขึ้นพร้อมด้วยกริซสีแดงคู่มือที่ถูกเป็นไฟอยู่ในมือทั้งสองข้างที่เตรียมพร้อมจะทำการหักหาญโรมรันกับศัตรู จากนั้นเรเพียงที่ได้รับคำสั่งก็รีบพุ่งทะยานร่างติดตามไปอย่างรวดเร็วในสภาพพร้อมใจเต็มที่เช่นกัน

เรเพียงที่พุ่งเข้าไปโจมตีชายหนุ่มผิวขาวซีดกระโดดหมุนตัวขึ้นกลางอากาศและตอกสันเท้าที่อัดแน่นไปด้วยพลังจิตอันทรงพลังเข้าใส่ชายหนุ่มผิวขาวซีดอย่างรวดเร็ว ซึ่งฝ่ายชายหนุ่มผิวขาวซีดที่เห็นแบบนั้นก็ยกแขนซ้ายขึ้นตั้งรับอย่างทันท่วงทีจนเกิดเสียงกระแทกกันดังสนั่นพร้อมกับพลังจิตที่กระจายออกโดยรอบ พื้นที่ที่ชายหนุ่มผิวขาวซีดยืนอยู่ถึงกับจมลงลึกด้วยพลังมหาศาล และในช่วงเวลานั้นเองไมดาสก็ได้ทะยานร่างมาอยู่ตรงหน้าชายหนุ่มผิวขาวซีดพร้อมกับกริซสีแดงที่อาบไปด้วยเปลวเพลิงอันร้อนระอุในมือที่ต่างก็ทิ่มแทงเข้าโจมตีใส่ลำตัวของชายหนุ่มผิวขาวซีดอย่างแม่นยำ

เบรีย่ง!!

การโจมตีอันรุนแรงเข้าปะทะเป้าหมายส่งเสียงดังสนั่นหวั่นไหวจนเปลวไฟพุ่งอัศจรรย์ของชายหนุ่มผิวขาวซีดให้กระเด็นถอยหลังไปพร้อมกับไมดาสที่กระแทกกริชคันตัวของชายหนุ่มผิวขาวซีดที่พุ่งออกไปห่างจากสหพันธ์เหี้ยมครามพิทักษ์อรุณมากขึ้น ในเวลานั้นเรเฟียสและเหล่าหัวหน้าสหพันธ์มีฝีมือรวมถึงผู้ติดตามทั้งหมดต่างก็พุ่งทะยานร่างติดตามไปอย่างรวดเร็วไม่แพ้กัน

ตูม!!

หลังจากถูกโจมตีจนต้องกระเด็นออกห่างจากสหพันธ์เหี้ยมครามพิทักษ์อรุณก็ทำให้ชายหนุ่มผิวขาวซีดใช้มือกระแทกกริชของไมดาสที่คันตัวของเขาอยู่ในฟุ้งลงสู่ใต้อ่างน้ำเกิดการระเบิดดังขึ้นสนั่นหวั่นไหวและใช้จังหวะนั้นถอยห่างออกมาตั้งตัวได้ ทว่าเมื่อเขาถอยมาได้และเงยหน้าขึ้นอีกครั้งก็พบว่าเรเฟียสและโครนอสได้จู่โจมเข้ามาทั้งด้านซ้ายและด้านขวาพร้อมกันด้วยพลังอันหนักหน่วงจนเขาต้องกางขาออกและย่อตัวลงเล็กน้อยก่อนจะวาดฝ่ามือที่อาบไปด้วยพลังจิตอันหนาแน่นเข้ารับมือด้วยความว่องไว

ปึก!! ปึก!! ปึก!!

เสียงมือเท้าเข้าปะทะกันอย่างรุนแรงรวดเร็วราวกับพายุ แต่ละหมัดทรงพลังขนาดทำลายตึกทั้งหลังให้พังพินาศได้ ท่วงท่าที่เข้าจู่โจมนั้นล้วนดูอันตรายแต่มาด้วยความอ่อนช้อยสวยงาม ยามเมื่อหมัดจู่โจมออกก็ถูกฝ่ามือบดบังเอาไว้ ในยามที่เท้าวาดขึ้นเพื่อโจมตีศีรษะก็ถูกท่อนแขนรับและสลายพลังไปอย่างรวดเร็ว ในยามที่ชายหนุ่มผิวขาวซีดรับมือทั้งเรเฟียสกับโครนอสพร้อมกันถึงสองคนนั้น แม้ท่วงท่าจะดูสวยงามแต่ก็มากไปด้วยอันตราย ในที่สุดจุดสมดุลก็พังทลายลงเมื่อโอดินเผล่ออกเหนือศีรษะของชายหนุ่มผิวขาวซีดอีกครั้งพร้อมกับวงแหวนเวทมนตร์ที่ทอประกายแสงสว่างไสว บ่งบอกถึงเวทมนตร์อันทรงพลังมหาศาลที่กำลังจะถูกใช้ออกมาโจมตีอีกครั้งหนึ่งแล้ว

ขวานสายฟ้ากำปนาท!!

ทักษะเวทมนตร์ถูกใช้ออกด้วยพลังเวทพิเศษอันทรงพลังอีกหนก่อเกิดเป็นขวานยักษ์อันนี้ที่พุ่งแหวกหมู่เมฆเข้าโจมตีชายหนุ่มผิวขาวซีดอย่างแม่นยำจนสายฟ้าฟาดกระจายไปทั่วบริเวณ เรเฟียสและโครนอสถอยห่างออกจากรัศมีทำลายของเวทมนตร์ได้อย่างฉิวเฉียด จากนั้นก็สร้างมิติพลังจิตสี่เหลี่ยมมนับร้อยเล่มบินวนเข้าโจมตีชายหนุ่มผิวขาวซีดอย่างต่อเนื่องจนเกิดเสียงดังสนั่นหวั่นไหวพร้อมกับประกายแสงสีต่างๆที่กระจายวูบวาบออกไปโดยรอบ

สะท้อนกฎ!!

ในช่วงพริบตานี้ทักษะอาชีพนักรบคลังของเฟรย์ที่ไม่ค่อยเต็มใจต่อสู้มากนักถูกใช้ออกเป็นคำรบเสริมจนเกิดคลื่นพลังทำลายล้างมหาศาลจากดาบขนาดยักษ์พุ่งทะยานราวกับมังกรบินเข้าใส่ร่างของชายหนุ่มผิวขาวซีดอย่างแม่นยำรุนแรงอีกครั้งจนเกิดเสียงระเบิดดังอื้ออึงถี่ขึ้นอีกหลายครั้งพร้อมกับฝนควันที่พุ่งกระจายไปทั่ว ในช่วงเวลานั้นทุกคนต่างหยุดดูผลลัพธ์ว่าจะออกมาเป็นเช่นไร

ติ๊ง!!

แต่ทว่าดูเหมือนว่ามันจะไม่เกิดผล สิ่งเหล่านี้ทำให้ทุกคนที่เฝ้าโจมตีต้องรู้สึกแปลกใจ นั่นเพราะชายหนุ่มที่อยู่ท่ามกลางการระเบิดอย่างต่อเนื่องนั้นเพียงกระเด้งเท้าลงบนพื้นอย่างรุนแรงครั้งเดียวเท่านั้นก็ก่อให้เกิดคลื่นพลังจิตมหาศาลแผ่อกโดยรอบจนฝนควันกระจายหายไปหมดสิ้น และท่ามกลางสายตาของผู้เฝ้าเฝ้ามีอหคนและบรรดาผู้เล่นที่เหลือรอดซึ่งกำลังมุ่งดูอยู่โดยรอบนั่นก็คือร่างของชายหนุ่มผิวขาวซีดที่บัดนี้ตามผ้าคลุมสีเงินเป็นประกายที่สวมใส่อยู่ได้เกิดรอยฉีกขาดมากมายจากการโจมตีอันรุนแรงต่อเนื่องหลายครั้ง แต่ทว่าก็ยังไร้ซึ่งบาดแผล จากนั้นชายหนุ่มผิวขาวซีดก็กวาดสายตาดูมองไปที่ศัตรูมากฝีมือทั้งหกคนด้วยแววตาทอประกายอำมหิตพิศกับที่แล่นมาโดยสิ้นเชิง

“ถอยออกมาก่อน”

เสียงตะโกนบอกของบรรดาหัวหน้าสหพันธ์ที่ตะโกนออกมาดังลั่นพร้อมกันด้วยท่าทางเคร่งเครียด นั่นเพราะบรรยากาศที่ดูเปลี่ยนไปของชายหนุ่มผิวขาวซีดเบื้องหน้า แต่ทว่าดูเหมือนมันจะเข้าไปก้ำวหนึ่งเพราะชายหนุ่มผิวขาวซีดได้ระเบิดพลังอันรุนแรงสายหนึ่งออกมาจนพวกเขาที่อยู่ใกล้และผู้เล่นที่เฝ้ามองดูต่างก็ล้มระเนระนาดลงอย่างไม่อาจตั้งตัวได้

คว่าก!!

ผ้าคลุมสีเงินที่มีรอยขาดหลายแห่งของชายหนุ่มผิวขาวซีดถูกพลังปรมาณูมั่งกรดำสะบัดพื้นฟ้าอันรุนแรงที่แผ่พุ่งออกมาล้อมรอบร่างกายจนอากาศถึงกับระเบิดออกได้จึกขาดทำลายผ้าคลุมจนกระจุยกลายเป็นเศษเล็กเศษน้อยต่อหน้าผู้คนที่ย่อมระเนระนาดอยู่และเผยให้เห็นสิ่งที่ซุกซ่อนอยู่ภายใต้ผ้าคลุมสีเงินที่ตอนนี้ดูเหมือนกำลังดีใจที่จะได้ถูกใช้งานอีกครั้ง

“กระบองเก้าที่ตอนที่ต่อกันจนดูเหมือนมั่งกรจีน นั่นมันหนึ่งในสิบทเวศาสดาราชันนี่นา”

ไมดาสที่สามารถลุกขึ้นตั้งตัวได้เป็นคนแรกๆเอ่ยพึมพำออกมาอย่างเคร่งเครียด นั่นเพราะสิ่งที่เขาเห็นอยู่ในตอนนี้ก็คือกระบองเก้าที่ตอนที่ทำจากวัตถุแก้วโปร่งแสงและถูกแกะสลักให้เป็นส่วนลำตัวของมังกรจำนวนเก้าท่อนเชื่อมต่อกันอย่างงดงามจับตา โดยที่กระบองท่อนหัวนั้นกำลังเปล่งแสงออกมาที่บริเวณดวงตาของมังกรจนเป็นสีแดงฉานดูน่าสะพรึงกลัวราวกับยังมีชีวิต และทรงพลังอำนาจอย่างที่เขาไม่เคยพบพานมาก่อน และการที่เขาเชื่อมั่นคืออาวุธอะไรนั้นก็เพราะว่าหลังจากจบเรื่องการแย่งมารศาสดาราชันที่เจ็ด ตัวเขาก็ได้ออกรวบรวมประวัติศาสตร์ของอาวุธเหล่านั้นอย่างสนอกสนใจ จึงไม่แปลกเลยที่เขาจะรู้ลักษณะของศาสดาราชันทุกชิ้นเป็นอย่างดี

กระบองเก้าที่พันอยู่รอบกายของชายหนุ่มผิวขาวซีดดูราวกับมีชีวิต มันค่อยๆขยับหมุนวนไปรอบร่างของชายหนุ่มผิวขาวซีดอย่างช้าๆและรับเอาพลังปรมาณูมั่งกรดำสะบัดพื้นฟ้าอันรุนแรงของเทพอสูรระดับตำนานเข้าไปและขยายขนาดออกไปเรื่อยๆจนกลายเป็นมังกรแก้วขนาดใหญ่ยักษ์ที่มีนัยน์ตาสีแดงฉาน

มังกรแก้วขนาดยักษ์นั้นอาบไว้ด้วยพลังปรมาณูสีดำอันชั่วร้ายและกำลังบินวนไปมารอบกายของชายหนุ่มผิวขาวซีดที่ตอนนี้ได้แฝงจิตสังหารอันรุนแรงออกมาจนสิ่งปลูกสร้างโดยรอบและพื้นถนนถึงกับแตกร้าว บรรยากาศที่ร้อนระอุดุจไฟนรกพลันให้รู้สึกเย็นเยือกขึ้นในชั่วพริบตา

หมับ!!

ชายหนุ่มผิวขาวซีดยกมือขวาขึ้นจับกระบองเก้าที่พันอันใหญ่ยักษ์ที่บินวนรอบตัวของเขาไปมาด้วยมือขวา ก่อนที่บริเวณที่จับจะหดเล็กลงจนสามารถถือไว้ในมือได้ จากนั้นก็สะบัดฟาดออกด้วยพลังทำลายมหาศาล

ครืน!!

กระบองเก้าที่พันร่างมังกรถูกฟาดออกพร้อมกับขยายขนาดออกไปเรื่อยๆพร้อมกับสายโซ่ที่ทำหน้าที่ยึดต่อกระบองแต่ละท่อนก็ยืดยาวออกในเวลาเดียวกัน จากนั้นกระบองเก้าที่พันก็พุ่งกวาดทุกสิ่งทุกอย่างที่มีมันฟาดผ่านให้พังพินาศย่อยยับจนกลายเป็นผุยผงด้วยพลังอันน่าสะพรึงกลัว

กรร!!

เสียงคำรามลั่นในตอนที่กระบองเก้าที่พันเข้าโจมตีนั้นดังสนั่นเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่มีอาวุธใดเสมอเหมือน บ่งบอกว่าสิ่งที่อยู่ในมือของชายหนุ่มผิวขาวซีดในเวลานี้ต้องเป็นสุดยอดศาสตราอย่างไม่ต้องสงสัย

ตูม!!!

เสียงระเบิดดังอื้ออึงสนั่นหวั่นไหวพร้อมกับเปลวเพลิงสีดำที่เผาผลาญจนทุกสิ่งมอดไหม้เป็นถ้ำหลุมล้นบังเกิดขึ้น เหล่าบรรดาผู้นำสหพันธ์และผู้ติดตามถูกโจมตีจนปลิวกระเด็นกระดอนไปคนละทิศละทาง ส่วนผู้เล่นที่ซอบมุงดูก็ถูกกวาดจนตายเรียบไม่มีเหลือด้วยการโจมตีเพียงแค่ครั้งเดียวเท่านั้น ทั้งหมดเกิดขึ้นเพียงชั่วพริบตา

และหลังจากการโจมตีของกระบองเก่าท่อนในมือของชายหนุ่มผิวขาวซีดสงบลง ท่ามกลางซากศพซึ่งกระจัดกระจายนอนระเนระนาดอยู่ตามพื้นของเมืองว่างโยโดยรอบที่ถูกห้อมล้อมด้วยเปลวไฟสีดำสนิทที่มีร่างของชายหนุ่มผิวขาวซีดและกระบองเก่าท่อนในมือที่กำลังขยับร่างเดินเข้าหาโครนอสที่นอนจมกองเลือดอยู่ที่พื้นห่างออกไปด้วยนัยน์ตาโหดเหี้ยม

จากนั้นชายหนุ่มผิวขาวซีดก็ยกเท้าขึ้นกระทุ้งลงบนหน้าอกของโครนอสจนเกิดเสียงดังสนั่นหวั่นไหวพร้อมกับสายเลือดสีแดงฉานที่ฉีดพุ่งออกมาล้อมร่างและอาวุธที่ถืออยู่ในมือจนดูน่ากลัวยิ่งกว่าปีศาจร้ายตนใดในพื้นที่

“ฮ่าๆๆ มันตายแล้ว ในที่สุดก็สามารถฆ่ามันได้”

นี่คือเสียงตะโกนก้องด้วยความดีใจของบุรุษผิวขาวซีดที่สามารถเช่นฆ่าโครนอสที่ตนเองเคยลงมือพลาดได้เป็นผลสำเร็จสมใจ ดูไปคล้ายกับเด็กเอาแต่ใจที่มีพลังอันบ้าคลั่งก็ไม่ปาน

ตามตำนานของโลกราชศาสตร์ได้มีการเล่าต่อกันมาว่าในครั้งที่เหล่าเทพและมารก่อสงครามอันยาวนานขึ้นมานั้น มีเทพตนหนึ่งที่ถูกเรียกขานกันว่า เทพตุลาการ ชานตงเซยอน ซึ่งมีเทพเจ้ามังกรทิศตะวันออกเป็นสัตว์เลี้ยงคู่บารมีได้อาสาเดินทางไปเจรจาสนธิสัญญาระหว่างเทพและมารตามคำร้องขอของสโคโนซดาโกนอสที่เป็นผู้นำฝ่ายมารในครั้งนั้น โดยที่ไม่ได้รู้เลยว่ามันเป็นแผนชั่วของฝ่ายมารที่คิดจะเช่นฆ่าตนเพื่อตัดกำลังของฝ่ายเทพให้อ่อนด้อยลง

และในทันทีที่เทพตุลาการชานตงเซยอนเดินทางไปถึงสถานที่เจรจาก็ถูกห้อมล้อมด้วยบรรดากองทัพฝ่ายมารหลายพันตน ซึ่งเมื่อเทพตุลาการเห็นเหตุการณ์เป็นเช่นนั้นจึงเข้าใจได้ทันทีว่าตนเองถูกพวกฝ่ายมารวางแผนลอบฆ่าเสียแล้ว ดังนั้นจึงได้ทำการเข้าต่อสู้เพื่อเอาชีวิตรอดพร้อมกับเทพเจ้ามังกรทิศตะวันออกที่ตนพามาด้วย

การต่อสู้อันดุเดือดครั้งนั้นผ่านพ้นไปหลายวันหลายคืนจนในที่สุดเทพตุลาการก็สามารถหลบหนีออกมาได้เป็นผลสำเร็จ แต่ทว่าเขาก็ต้องถูกแผนชั่วขั้นที่สองของฝ่ายมารเล่นงานเข้าให้ และนั่นก็คือคำลวงที่ถูกปล่อยออกไปว่าเขารับหน้าที่มาเพื่อสังหารผู้นำฝ่ายมารหรือก็คือสโคโนซดาโกนอส ทำให้ฝ่ายเทพที่อยากจะให้เรื่องยุติลงเห็นเขาเป็นคนที่ทรยศจนต้องถูกจับตัวเอาไว้โดยพวกเดียวกันเอง ช่วงเวลานั้นคือช่วงเวลาที่เขาถูกเทพตุลาการอันแสนเก่งกาจรู้สึกว่ามันช่างโง่เขลาเสียเหลือเกิน และทำได้เพียงแค่อารบชะตากรรมเท่านั้น

จากนั้นฝ่ายมารก็ยื่นข้อเสนอให้เปิดการเจรจาล้างแค้นใหม่อีกครั้ง แต่จะต้องฆ่าเทพตุลาการเสียก่อนจึงจะมีการเจรจากันใหม่เกิดขึ้นได้ และเพราะสาเหตุนี้เองจึงทำให้เทพตุลาการที่เป็นถึงเทพอสูรระดับตำนานในเวลานั้นต้องกลายเป็นผู้เสียสละ

ทว่าในช่วงเวลาที่เทพตุลาการกำลังจะดับไปชั่ววินาทีนั้น เทพเจ้ามังกรทิศตะวันออกที่ติดตามเขามาอย่างซื่อสัตย์และเข้าใจทุกอย่างดีว่าเจ้านายของตนเองถูกใส่ร้ายก็ได้เข้ามาต่อสู้กับฝ่ายเทพที่คิดบีบให้เจ้านายตนต้องตายจนแดนสวรรค์ปั่นป่วนไปทั่ว แต่ผลสุดท้ายมันก็ไม่อาจช่วยเจ้านายเอาไว้ได้อยู่ดี จึงทำให้มันตัดสินใจสละชีวิตของตนเข้าไปหลอมรวมกับดวงจิตอันยิ่งใหญ่ของเทพตุลาการผู้เสียสละเพื่อส่วนรวมด้วยจิตใจอันบริสุทธิ์เพื่อให้ตนเองมีชีวิตคอยรับใช้ตราบนานับครันจนอุบัติเป็นเทวะศาสตราราชันที่สอง เขี้ยวเทวะมังกรหาญ ซึ่งถูกสร้างขึ้นพร้อมกับความไม่เชื่อใจในเทพหรือมารตนใดเลย

เล่ากันว่าหลังจากเทพตุลาการตายไปแล้วสงครามก็มีอาจสงบลง ดังนั้นเขี้ยวเทวะมังกรหาญจึงกลายมาเป็นอาวุธอันทรงอำนาจของฝ่ายเทพที่ใช้ทำหน้าทำสงครามมานับนาน หากฝ่ายเทพเอามันไปใช้มันก็จะเช่นฆ่าฝ่ายมาร แต่หากฝ่ายมารเป็นผู้ใช้มันก็จะเช่นฆ่าฝ่ายเทพ ด้วยความพิเศษและเพราะพลังที่แข็งแกร่งซึ่งไม่ว่าฝ่ายไหนก็สามารถใช้ได้มันจึงทำให้มันถูกเรียกว่า เทวะศาสตราราชันสองจิตใจ ผู้ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด และเหลือไว้เพียงเจตนาแห่งการบ่อนทำลาย

ทเวะศาสตราราชันที่สอง เขี้ยวทเวะมังกรหาญ เป็นศาสตราที่ทรงพลังทำลายล้างซึ่งถูกใช้ในการทำสงครามอันยาวนานสืบต่อไปจนสงครามสิ้นสุดลงและฝ่ายมารเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ จากนั้นมันก็ได้หายสูญหายไปจากตำนานซึ่งไม่มีใครรู้ว่ามันสูญหายไปไหนที่แห่งใด แต่ทว่าในปัจจุบันมันได้กลับมาแสดงอานุภาพสะท้อนสะท้อนขวัญให้ผู้เล่นในโลกราชันศาสตราได้ประจักษ์อีกครั้งแล้ว และผู้ที่เป็นเจ้าของของมันในเวลานี้ก็คือชายหนุ่มผิวขาวซีดที่ทุกคนเข้าใจว่าเป็นภูติอสูรหมื่นพรายเมฆน้อย

ครั้น!!!

หลังจากชายหนุ่มผิวขาวสามารถสังหารโครนอสได้ตามคำพูดและรู้สึกพอใจมากแล้วนั้น กระบองเก่าที่ซ่อนร่างมังกรขนาดใหญ่ที่เป็นทเวะศาสตราราชันที่สองในมือ ซึ่งตอนนี้กำลังสับตะเลื่อยไปตามพื้นและทำให้สิ่งปลูกสร้างต้องพังทลายลงพร้อมกับเปลวเพลิงสีดำลุกไหม้เป็นทางยาวนั้นก็ค่อยๆลดขนาดจนหดตัวลงอย่างช้าๆ จากนั้นจึงเข้าไปรัดพันรอบกายของชายหนุ่มผิวขาวซีดเหมือนตอนก่อนหน้านี้โดยที่มันตามมังกรสีแดงจนค่อยๆดับแสงลงทีละน้อยพร้อมกับพลังปรมาณูอันรุนแรงของชายหนุ่มผิวขาวซีดที่ส่งบลงในเวลาไม่นานจนเหตุการณ์ดูสงบลงอย่างฉับพลัน

ชายหนุ่มผิวขาวซีดกวาดสายตามองไปยังสิ่งปลูกสร้างโดยรอบที่พังทลายลงจนเกือบหมดและเหล่าผู้เล่นที่บ้างก็ตายบ้างก็หมดสติไปอย่างรู้สึกพึงพอใจ จากนั้นจึงได้ค่อยๆก้าวเดินมุ่งหน้าไปยังสหพันธ์เหยี่ยวครามพิทักษ์อรุณที่อยู่ห่างออกไปอย่างริบร้อน และเมื่อไปถึงชายหนุ่มผิวขาวซีดคนดังกล่าวก็เริ่มลงมือรื้อถอนทุกอย่างที่เป็นเหล็กออกมาเคี้ยวกินอย่างมีความสุขโดยไม่สนใจสิ่งใดหรือมีใครกล้าเข้ามาใกล้อีก

ช่วงเวลาแห่งความสงบผ่านไปไม่นานนัก ไมดาสกับโอดินที่ไม่ตายและนอนสลบเหมือดอยู่บนพื้นก็ฟื้นคืนสติขึ้นมาโดยที่ห่างออกไปก็จะมองเห็นเรเฟียส เอซุส และเฟรียที่ต่างก็กำลังฟื้นคืนสติขึ้นมาแล้วเช่นกัน จากนั้นทั้งหมดก็กวาดสายตามองหาโครนอสว่าอยู่ที่ไหน และไมดาสที่ไม่เห็นเงาของโครนอสเลยก็หัวเราะออกมาเสียงดังลั่น

“ฮ่าๆๆ โครนอสมันตายไปแล้วแน่ๆ ดินะที่นายไม่ยอมพัวพันกับฉันนะโอดิน ไม่อย่างนั้นฉันคงเป็นฝ่ายเสียพัวพันไปแล้ว”

โอดินที่ได้ฟังไมดาสกล่าวออกมาแบบนั้นก็ถอนหายใจอย่างรู้สึกเสียตายและเอ่ยออกมาบ้างว่า

“ถ้ารู้ว่าจะเป็นแบบนี้ฉันรับพัวพันจากนายก็คงจะดีไม่น้อย”

ทุกคนที่ได้ฟังหัวหน้าสหพันธ์ทั้งสองพูดคุยกันแบบนั้นก็รู้สึกดีใจไม่น้อยที่โครนอสศัตรูคนสำคัญได้ตายไปแล้ว แต่จะเว้นไว้ก็เพียงแค่ว่าเฟรียเพียงคนเดียวเท่านั้นที่มีสีหน้าไม่สู้ดีมากนัก นั่นเพราะถ้าเธอตายก่อนก็คงไม่เป็นไร แต่ถ้าโครนอสตายโดยที่เธอยังอยู่ก็ไม่ว่าตัวเองจะถูกโครนอสที่เกิดใหม่ทำอะไรบ้างหลังจากนี้ ซึ่งเมื่อคิดได้แบบนี้เธอจึงรู้สึกดีใจไม่ออกและมีสีหน้าหม่นหมองลง

“พวกเราอดยกก่อนดีกว่าครั้งหน้าค่อยมาแถมมือใหม่ก็ยังไม่วาย เพราะดูแล้วครั้งนี้มีปัจจัยแตกต่างกันอยู่ไม่น้อย”

โอดินกล่าวออกมาหลังจากจ้องมองไปยังทิศทางที่ชายหนุ่มผิวขาวซีดอยู่หรือก็คือสหพันธ์เหยี่ยวครามพิทักษ์อรุณที่ตอนนี้กำลังถูกรื้อถอนจนแทบจะไม่เหลือเค้าโครงเดิม ซึ่งไมดาสที่ได้ยินโอดินกล่าวแบบนี้ก็พยักหน้าอย่างเห็นพ้องและกล่าวออกมาว่า

“ถ้าอย่างนั้นพวกเราแยกกันกลับไปสหพันธ์ของตนเองก่อนแล้วค่อยปรึกษาถึงเรื่องมารศาสตราราชันที่อยู่ในวิหารโซโลมอนอีกครั้ง”

“เช่นกัน”

โอดินกล่าวตอบรับพร้อมกับยื่นจ้องมองไมดาสและเรเฟียส์ใช้ม้วนคาถาบันทึกพิศเพื่อกลับไปยังสหพันธ์ของตนเอง จากนั้นเขาและเอซุสก็เอาม้วนคาถาบันทึกพิศออกมาใช้บ้าง ก่อนจะหายตัวไปจากเมืองวาลโยที่กำลังลุกไหม้ด้วยเปลวไฟสีดำอย่างไร้ร่องรอย ทั้งเขาไว้เพียงเฟรย์คนเดียวที่กำลังยืนจมอยู่ในความคิดของตนเอง

“กำลังคิดอะไรหรือเฟรย์ หรือกำลังดีใจอยู่ที่เห็นฉันตายนะ”

หลังทุกคนหายไปหมดสิ้นก็มีเสียงอันคุ้นเคยดังขึ้นจากจุดหนึ่งที่ห่างออกไปจากเฟรย์พอสมควร ซึ่งมันก็ทำให้เธอต้องหันกลับไปมองอย่างรวดเร็ว และคนที่เธอเห็นก็ต้องทำให้เธอเบิกตาโพลงออกมาด้วยความแปลกใจอย่างเหลือคณานับ

“ท่านโครนอสยังไม่ตายหรือคะ”

เฟรย์กล่าวถามออกมาด้วยความแปลกใจสุดขีด นั่นเพราะคนที่น่าจะถูกฆ่าตายและสลายกลายเป็นลำแสงไปแล้วทำไมถึงยังมาปรากฏตัวอยู่แบบนี้ได้อีก

“เสียใจด้วยเพราะว่าฉันมันไม่ตายง่าย ๆ หรือ แต่ทั้งไมดาสกับโอดินให้พวกมันคิดไปแบบนั้นก็ดีเหมือนกัน เพราะจะทำให้พวกมันประมาทจนฉันสามารถจะฉวยโอกาสลงมือได้เต็มที่ แค่คิดถึงก็น่าสนุกแล้ว”

โครนอสที่รอดตายมาได้ยังไงไม่มีใครทราบกำลังฉึกยิ้มอย่างชั่วร้ายและหัวเราะออกมาอย่างบ้าคลั่งซึ่งในหัวของโครนอสตอนนี้กำลังคิดวางแผนร้ายออกมาหลายต่อหลายแผนด้วยใบหน้าที่น่ารังเกียจจนเฟรย์ต้องเมิหน้าไปทางอื่นอย่างไม่อยากเห็น

“กลับไปที่พักพินธุกันดีกว่า”

โครนอสกล่าวออกมาพร้อมกับเอาม้วนคาถาบันทึกพิศออกมาใช้ก่อนจะหายตัวไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งเฟรย์ที่เห็นแบบนั้นก็มีสีหน้าเศร้าหมองเล็กน้อยก่อนจะเอาม้วนคาถาบันทึกพิศออกมาใช้จนหายตัวไปจากจุดที่เคยยืนอยู่ด้วยเช่นกัน

และเรื่องทุกอย่างในเมืองวาลโยก็จบลงแต่เพียงเท่านี้โดยที่ไม่มีผู้เล่นคนใดสามารถทราบได้เลยว่าต่อจากนั้นมันเกิดอะไรขึ้นอีกบ้าง เพราะผู้เล่นที่สมควรมีชีวิตอยู่ส่วนใหญ่ดันไม่มีเหลืออีกต่อไปแล้วนั่นเอง

